

GRUPPEARBEID FREDAG

Hvordan forbedre og utvikle Bærumsmodellen?

- Bærum Kommune mangler oversikt over anleggskost og driftskostnader for ulike anlegg/bygg med ønsket detaljgrad på nedbrytning av kostnader. Hadde vært til stor nytte både når kostand for et prosjekt skal planlegges og ikke minst å forstå driftskostnadene til et anlegg etter at det er bygd
- Samle flere idretter: Idrettsentral - enorme anlegg som samler flere idretter.
- Se mot andre kommuner. Stavanger hvor kommunen styrer og prosjekterer sentralt.
- Kan Bærum kommune organisere store anlegg. Slik som man ser i e.g., Sverige og Danmark
- Om det finnes en vilje er det mulig å finne både penger og areal til et slik anlegg
- Endre mindset og arbeidsmetode. Vi setter av et fast beløp, finner ut at det vi trenger å bygge koster mer, og ender med et mindre suboptimalt anlegg
- trenger å finne ut hva det koster å bygge det vi trenger for deretter å spare opp penger til prosjektet
- Små idretter har ikke anlegg. De burde jobbe sammen, for eksempel under en kommunal ledelse
- Sentral organisering fra sentralt organ, eks. Kommunen, idrettsstyret, annet:
- Sterkere prosjekteringsteam
- Fokuserer på større prosjekter som gir en mer effektiv pengebruk, mer aktivitet pr. krone
- Strategi som ivaretar variasjon i anlegg
- Bedre samkjøring med eksisterende prosjekter i kommunen (eks. kunne unngått at Ippon JK prosjekterte anlegg på areal som har blitt omdisponert til parkareal)
- Koordinasjon av flere idrettslag som støtter større prosjektet
- Alt blir dyrere og mer komplisert– og det er derfor vanskeligere for klubbene (særlig små klubber) å skaffe tredjedelen
- Kommunen må ta et større ansvar; bidra med mer penger, men må også stille støttefunksjoner som kan hjelpe idrettslag gjennom kommunale prosesser, blant annet plan og bygg, og ta byggherreansvar for store, komplekse anlegg.
- Frivilligheten må avlastes for oppgaver som kommunen har kompetanse på og kan løse adskillig mer kostnadseffektivt enn idrettslagene
- Idrettslagenes finansieringsandel må ned, f.eks. til 1/6
- Oversikt over alle involverte i "Bærumsmodellen" og alle som jobber for og rundt idretten i Bærum vil være til god hjelp. Tidsfrister å forholde seg til, gjelder generelt.
- En håndbok for hvordan modellen fungerer, forventninger og prosesser vil være velkomment.
- Gode ideer og visjoner kommer aldri på listene fordi idrettslagene er ukjente med prosessene.
- BIR eller ansatte i kommunen får ikke vite om forslagene og kan veilede i forhold til hvordan planer kan konkretiseres og fremgangsmåte i forhold til Bærumsmodellen eller andre måter å få realisert planer. Kan forslaget delfinansieres med spillemidler og må inn på anleggsplanen, eller kan det fullfinansieres fra klubbens side og dermed følge et annet løp?
- "Bærumsmodellen" er ikke én fast fordeling av kommunale tilskudd, tippemidler og egenkapital fra idrettslaget, men varierer i stor grad (sånn må det kanskje være...)
- Det er bra at idretten har en stemme i vurdering av fordeling/tildeling/prioritering, men kan være litt "fordeling" av hvor aktiv idretten/laget er
-

- Modellen med "idrettens stemme" i fordeling samt med egenkapital fra laget er bra for eierskap og engasjement
- Bærumsmodellen favoriserer idretter som har økonomi/betalingsevne, er lovpålagt eller har politisk/administrativ prioritet. Eksempel: svømmehaller og skolehaller som kan brukes av klubber etter skoletid, og da til helt andre og mindre kostnader enn om idretten selv betaler (sin andel) for bygging og drift
- Mer kostnadskrevende og spesialiserte anlegg uten større betalingsevne nedprioriteres
- Kompetanse og kontinuitet i klubb(ene) er et problem med så lange anleggsløp
- kommunen bør gi incentiv til samarbeid, sambruk og samlokalisering i vurdering av kommunale tilskudd slik at tilskudd økes for anlegg hvor det er sambruk mellom idretter. Dette muliggjør at det blir rimeligere bygge- og driftskostnader samt mindre forbruk av arealer (som er en knapphet i kommunen)
- Kommunen bør bidra med tilskudd til prosjektkompetanse i tidligfase
- Er kriterier for spillemidler feil?
- Små idretter/klubber har vanskelig for å nå frem
- Det krever mye arbeid fra initiativtakere
- Det er så lange prosesser at ressurspersoner i klubber/idretter slutter i løpet av tiden det tar å få noe gjennom
- Ansvar for å finne egnet tomt til anlegg er vanskelig og ikke nødvendigvis kommunens ansvar
- Det er lite samarbeid på tvers av kommunegrensene
- Informasjon om hvordan prosessene fungerer virker å være underkommunisert
- God modell; Får bygd mye og mere med et slikt samarbeid mellom klubb, kommune og spillemidler
- Vanskelig med 3 delingen
- Klarer ikke å følge indeksreguleringen
- Få en justering på beløpene blant annet fra kommunen
- Bedre samarbeid mellom ulike grupper innad i kommunen for å få bedre økonomi i prosjektene
- Bra med BIR og BIR sitt tette samarbeide med kommunen. Når grupper i kommunen foreslår ting, så får de nei – BIR har mere handlingskraft og slagkraft for gjennomføring for prosjekter.
- Svakheter fordi klubbene ikke har kompetanse til å drifte så store anlegg prosjekter – de er lange og seige prosjekter – bør være proffe som holder i disse anleggsprosjektene.
- Bra at idrettslag er med på prosessen for å få eierskap og tilhørighet til anleggene
- Innspill til forbedring og utvikling - stikkord: idrettslig mangfold, mindre idretter, økonomisk evne og kompetanse

Klubbene trenger hjelp og veiledning i forhold til beslutningsprosesser, reguleringsplaner, kommunikasjon mellom instanser i kommunen, anbudsprosesser m.m. Her har kommunen ressurser med kompetanse innen bygg og anlegg som kunne bistå klubbene og fungert som en konsulent og utlånt "prosjektleder" til ansvarlig idrettslag. (Det er synlig for idrettslagene som har gjennomført prosjekter at det ikke alltid er god kommunikasjon mellom instanser i kommunen, så dersom idrettslagene ikke har ressurser selv som kan plukke opp dette og sørge for at prosessen flyter går man glipp av muligheter til å få ting på agendaen i nødvendige beslutningsprosesser.)

GRUPPEARBEID LØRDAG

Hvordan sikre idrett for alle?

Å nå alle er ikke realistisk:

- Informasjon og markedsføring
- Kultur-, språkbarrierer, "idrettsfremmede";
Det er tilfeldig om barn av foreldre fra innvandrer miljø, innflyttermiljø eller utlendinger på lengre Norgesopphold kommer i kontakt med idrettslagene i nærmiljøet. Det ingen naturlige møteplasser hvis ikke enkeltpersoner inviterer barna med på aktivitet. Samtidig er det en forventning i samfunnet at alle barn og unge skal ha tilgang til, og tilbud om, og mulighet for å bli integrert i idrettsmiljøet. Dette er kanskje den mest *fundamentale* utfordringen for integrering gjennom idrett. Mange barn får aldri en reell mulighet for å delta i idretten.
- Kontakt med skolene.
- Større arbeid i skole og kommune for å få potensielle utøvere med
- Bruke Instagram. Facebook og hjemmesider treffer færre
- Fritidsstipend - avhengig av ressurser i klubb/lag
- Videreutvikle Fritidsstipendet, inkludert samarbeid med nabokommuner som har utøvere i Bærum-klubber (Ansvar: BIR/kommune)
- Mobbing av personer med fritidsstipend Må unngås
- Må få aksept for det blant øvrige medlemmer
- Skape tillit til ordningen i «hele laget» og idretten
- Andre støtteordninger.
- Vanskelig å fenge alle
- Integrering og Inkludering
- Gjøre ordningen bedre kjent i klubb og utenfor klubben
- Ha bruksalg
- Utstyr, låneordninger, samkjøring (ta med dem som ikke kan kjøre selv).
- Bytte/gi-bort ordning organisert av trenere og gruppeledere slik at det intern i klubben samles inn utstyr fra utøvere / familier av funksjonell kvalitet (ski, skøyter, sko, køller, racketer, drakter, baller mm.) Dette utstyret gis til klubben som igjen låner ut til utøvere som ikke har økonomisk evne, eller idrettslig kompetanse i familien til å finne brukbart utstyr til lav kostnad. Klubben kan også etablere en låne-pool med utstyr som stilles til disposisjon (Ansvar: Klubb og gruppeledere). Utstyr og bekledning fra glømmekasser kan også inngå i en slik ordning.
- Integrering og inkludering er viktig. Alle skal ha et tilbud
- Tilrettelegge for para-utøvere
- Det vil være svært krevende for idrettslaga å ha ett "*universelt*" tilbud innenfor alle sine idretter. ØHIL og Bærum pistolklubb har noen positive enkelterfaringer. Men fortsatt er det langt fram for å imøtekomme målsetningene som idretten har definert.
- Bedre Bærummodellen som trolig sørger for en høyere inngangsbillett og kostnad for hvert enkelt medlem i kostnadskrevede idrettsanleggene hvor idretten drifter selv.
- Småidrettene må også leie plass hos private aktører og opplever at det sørger for høyere kostnader enn i andre kommuner eller steder.
- Bredde er viktig, flere utøver og bra miljø.
- Bedre samarbeide med skole, informere om den norske modellen
- (tolk, info om idrett, tur etc.)
- Anlegg for idretten, må bygges først så vil utøverne komme.
- Sosiale arrangementer, for og av utøverne selv.
- Åpent klubbhus, og slik at de kan drive sin idrett etter skolen på egne premisser (uorganisert)

Ung medbestemmelse

Sitte i styret

- Avhengig av type styre/idrettslag
- kan være kjedelig og lite interessante oppgaver i «større» styret
- Kan være gode lærerikt og spennende i andre
- Unngå at 1 sitter alene, bør være minst 2 (sosialt og sparring)

Starte med et juniorstyre

- tydelig mandat
- innflytelse/kontakt inn mot styret
- hvor skal vi finne ledere som engasjerer?
- fra klubbhus til aktivitetshus?

Oppgaver

- Klær (viktig for de yngre)
- SoMe (de er bedre, raskere, lager innhold som appellerer til brukerne; Dem selv)
- Arrangement
- begynne i det små og utvikle det videre
- Sosialt ansvar på ungdommens premisser åpent for «alle»

Hvorfor

- Barn og unge er hovedbrukerne
- De vet best hva de er opptatt av, fungerer, de liker osv.
- Endringer ift. hva som «funker» går raskere enn voksne klarer å henge med
- Medbestemmelsesrett er viktig, engasjerer, man føler seg tatt på alvor
- Inkludering og ansvar gir engasjement
- holde dem lenger i idrettslaget
- bedre rekruttering til sporten
- kan gi bedre tilpassede produkter
- Få til dette vil sikre mer idrett for alle

Lønnet arbeid

- Arbeidsoppgaver kan lønnes (type SoMe osv) - ikke tillitsverv

Styre unna

- bør ikke ha foreldre i styret eller i andre verv i laget (ambisjon slik at det er ungdommenes egne ønsker ikke foreldres).